

Dějiny a dialektologie českého jazyka

Державний вищий навчальний заклад

«Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

Освітньо-кваліфікаційний рівень **Бакалавр**

Напрям підготовки (Спеціальність) **Чеська мова і література** Семестр **V**

Навчальна дисципліна **Історія чеської мови**

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1

1. Textová analýza.
2. Utvořte aktuální tvar slov současné češtiny od praslovanských tvarů : *maloje, pravъjь, golva, stolъть, sъbъrati, vedq, staryjimi, pѣšaja, rѣka, domъkъ.*
3. Reprodukujte staročeský tvary od slov: *vozík, hůrka, ležet, volej, soused, noha, chlapú (G.pl.), žemě, otče (G.sg.), toho.*
4. Zrekonstrujte tvary skloňování součesné češtiny od staročeských tvarů: *I.sg. sestrú, N.pl. znameňá, I.sg. kost'ú, G.sg. mor`a, G.pl. srdc, A.sg. chlap, D.pl. chlebóm, D.sg. pekar`u, G.pl. oráč, L.pl. městiech.*
5. Napište staroslovanské a staročeské tvary 1. os. sg. a 1, 3 os. pl. od sloves, určete jejich trídu : *prosit, kupovat, vědět, pít, znát.*

Затверджено на засіданні кафедри слов'янських мов

Протокол № 1 від «27» серпня 2019 р.

Завідувач кафедри Лесюк М. П.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Екзаменатор Дерев'янко В. І.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Text

Povodně na Labi

Mluvila Marie Rožcová, nar. 1889

To uš je, já nevím, f kolikátm roce, to bude fšude napsaní, u Krejzu to maj na zdí taki, jag bila visoko voda.

Toho pana Šilhana, jak tam bedle fari je ten barák, tak mňel sina, a to sli ti kri, víte, ten let se hejbal. A ten chlapec po teh krach šel a docela přišel prič¹. A říkali sme pořáť — von šel, jak je zahrada, je tam plot, tak po teh brankach šel — sme říkali: „Nechot tam Ládiku, pot prič! Nebo se smekneš a spanneš!“ — „Nó, tak se svezu na lede a zaz vilezu.“ A uš neviles. To bilo hrozní tenkrát. Chíteli ho aš v Nučničkách uš celiho rozbitího. Je tadi pochované na řbitouje. Heskej kluk to bil, modz heskej.

To bili takle visokí ledi. To celá ves říic nedála, neš sme bili fšeckí u Labe koukat. To to šlo celou noc, celej den. A to šel tadi let, a pak šel praskej². To sme zas koukali, to šel znova jinej let. To bil, ohromní ledi bili.

Jennou šel let, a bila tam psofská bouda a pes. A ten kňučel chudák. No, žánej tam nemoch pro řej. Pak šel šatník a šati. A peřini. To mňeli lidí — uš jak pakovali, chíteli votamatři prič, tak uš jim nezbil čas. Tak ten šatník šel a bili tam peřini a šactvo. Hoříše, hodře sme toho videli, co (šlo). Lidí se chíteli voclehovat a uš jim nezbil čas. Uš tam vlezla voda a let a už bilo konec. Museli utít sami.

Jč

¹ zahynul; ² pražský

Testy

1. Co není znakem praslovanštiny?
 - a. jery
 - b. duál
 - c. nosovky
 - d. 6 pádů při skloňování
2. Vokalizace to je...
 - a. zánik nebo náhrada jerů
 - b. Havlíkovo jerové pravidlo
 - c. zánik nosovek
 - d. splynutí dvou samohlásek
3. V praslovanštině se používal přízvuk....
 - a. volný
 - b. stalý
 - c. na první slabice
 - d. nepohyblivý
4. Co nepatří mezi hláskové jevy, jimiž byla západoslovanská skupina kmenových nárečí charakterizována v pozdně praslovanském období?
 - a. zachované skupiny kv, gv
 - b. zachované skupiny tl, dl
 - c. místo s` vzniklého tzv. II. a III. palatalizací z ch zachované š
 - d. zjednodušení skupin dl, tl v l
5. Nejstarší písemně dochovaná česká věta z Latinská zakládací listina kapituly litoměřické z r. 1057 je napsaná
 - a. pravopisem primitivním
 - b. pravopisem spřežkovým
 - c. pravopisem diakritickým
 - d. bratrským pravopisem
6. Spřežky to jsou...
 - a. číslovky
 - b. spojení dvou nebo více latinských liter
 - c. spojení dvou nebo více hlásek
 - d. háček a čára

Zdroje

1. Пушак М. Історична фонетика чеської мови. Лекції для студентів університету. Львів, 1965.
2. Широкова А.Г. Вопросы функциональной стратификации национального чешского языка и некоторые тенденции в его развитии. В сб.: "Функционирование славянских литературных языков в социалистическом обществе", М., 1988.
3. Широкова А.Г., Васильева В.Ф., Едличка А. Чешский язык. М., МГУ, 1990.
4. Широкова А.Г., Нещименко Г.П. Становление литературного языка чешской нации. В сб.: "Национальное возрождение и формирование славянских литературных языков". М., 1978.
5. Bělič J. Nástin české dialektologie. Praha, 1972.
6. Bělič J. Sedm kapitol o češtině. Praha, 1955.
7. Cuřín Fr. Vývoj spisovné češtiny. Praha, 1985.
8. Franta D. Fonologické nářeční prvky. České Budějovice, 2013.
9. Havránek B. Vývoj spisovného jazyka českého. In: Československá vlastivěda, ř.II, Praha, 1966.
10. Havránek B. Studie o spisovném jazyce. Praha, 1963.
11. Hronek J. Obecná čeština. Praha, 1972.
12. Komárek M. Historická mluvnice česká. Hláskosloví. Praha, 1958
13. Köhler R., Altmann G. Kvantitativní lingvistika. Olomouc, 2014 – 197 s.
http://oltk.upol.cz/wp-content/uploads/2013/06/Kohler-Kvantitativni_lingvistika_2.pdf
14. Lamprecht A., Šlosar D., Bauer J. Historický vývoj češtiny. Praha, 1977.
15. Porák J. Chrestomatie k vývoji českého jazyka. Praha, 1979.
16. Porák J. Cvičebnice staročeského tvarosloví. Výd. III. Praha, 1970.
17. Vážný V. Historická mluvnice česká. 2. Tvarosloví. Časování. Praha, 1966.
18. Vepřek M., Vykpělová T., Fidlerová A., Koupil O., Čeština a dějeny. Olomouc, 2013.
19. Weingart M. Vývoj jazyka českého. Praha, 1958.

Slovníky

21. Honzáková, M., Honzák, F., Romportl, M. Čteme je správně. Slovníček výslovnosti cizích jmen. 3., doplněné vydání Praha: Albatros 2004
22. Nový akademický slovník cizích slov. Kraua, J. (red.). Praha: Academia 2005.
23. Slovník českých synonym/K. Pala, J. Všianský. NLN, Praha, 2000
24. Slovník slovesných, substantivních a adjektivních vazeb a spojení/ N. Svozilová, H. Prouzová. Academia, Praha, 2005.
25. Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. Akademia, Praha 2001.
26. Ukrajinsko-český slovník/ A.Kurimský, R.Šišková. Academia, Praha, 1994.